

Kitab Daniel - Nomer Salapan Puluh Tujuh

*Palaksanaan Rangkep Tilu ngeunaan Elia: Muka Kabeungharan Dinamika
Nubuat dina Papatemon Babul Jaman Kiwari*

Jeff Pippenger
2024-02-29

Panarapan Éliah anu tilu rupa ngagambarkeun unsur-unsur lahiriah tina Éliah dina poé-panungtungan. Éliah ngawakilan hiji jalma, tapi ogé hiji gerakan umat. Gerakan umat anu ngahiji jeung utusan Éliah dipisahkeun kaluar tina kaayaan jeung pangalaman anu dilambangkeun ku Laodikea.

Tuluy Élias sumping ka sakumna rahayat, tuluy ngandika, “Nepi ka iraha maranéh baris pincang antara dua pamadegan? Lamun PANGERAN téh Allah, turut ka Anjeunna; ari lamun Baal, turut ka manehna.” Jeung rahayat teu ngawaler ka anjeunna sakecap-kecap acan. Tuluy Élias ngandika ka rahayat, “Kuring, nya kuring nyalira, anu kari janten nabi PANGERAN; ari nabi-nabi Baal aya opat ratus lima puluh urang.” 1 Raja-raja 18:21, 22.

Dina gerakan malaikat kahiji boh malaikat katilu, jalma-jalma anu ngahiji jeung utusan dina mangsa éta boh dicabut kaluar tina sajarah anu dilambangkeun ku garéja Sardis atawa ku garéja Laodikea. Duanana garéja téh dilambangkeun ku patalékan Élija ngeunaan sabaraha lila umat bakal ngadadak antara dua pamadegan. Dua pamadegan anu ngajadikeun maranéhna ngadadak téh dilambangkeun ku “perdebatan” dina kitab Habakuk. “Perdebatan” dina Habakuk pasal dua téh mangrupa perdebatan antara méthodologi anu bener atawa anu salah. Umat anu hirup nalika mangsa perdebatan éta datang, boh dina sajarah Millerite boh maranéhna anu aya dina sajarah poé-poé panungtungan, teu pasti naha maranéhna kudu turun tina pager, jeung lamun enya, maranéhna ogé teu pasti kudu turun ka sisi pager anu mana. Ku sabab éta, maranéhna teu ngawaler sakecap ogé.

Pangeran parantos netepkeun hiji ujian dina sajarah malaikat kahiji sareng sajarah malaikat katilu anu bakal nganyatakeun naha salah sahiji pihak dina pasualan éta, anu diwakilan ku metodologi téologis Protestanisme murtad, atawa metodologi aturan-aturan tafsiran nubuat Miller, kaasup aturan-aturan anu diadopsi ku Future for America, leres-leres mangrupa amanat hujan panungtungan. Ujian Gunung Karmel anu bakal dimimitian dina hukum Minggu anu baris geura datang di Amérika Serikat nungtut supaya Allah nangtukeun saha utusan wawakil-Na, sakumaha Anjeunna ngalakukeun ka Élia sareng dina sajarah Millerit taun 1844. Sapertos ka Élia, sareng ka jalma-jalma anu niténan tapi teu daék nyokot pendirian, metodologi éta parantos sareng bakal diteguhkeun ku kacumponan ramalan-ramalan umum.

“Nubuat-nubuat Daniel jeung Yohanes kudu kaharti. Eta silih nerangkeun. Eta maparin ka dunya bebeneran-bebeneran anu kudu kaharti ku sarerea. Nubuat-nubuat ieu kudu jadi kasaksian di dunya. Ku kasampurnaanana dina poe-poe panungtungan ieu, eta bakal ngajelaskeun dirina sorangan.” Kress Collection, 105.

Nalika seuneu turun sarta ngaduruk habis kurban pangbakti Élia, Allah keur negeskeun ka jalma-jalma anu ningal kalayan cicingeun yén Élia téh wakil-Na, tapi dina mangsa éta geus kasép pikeun Ahab, Izébel, jeung nabi-nabi palsu. Ieu ogé kajadian saméméh 22 Oktober 1844 dina sajarah Millerite, sarta bakal kajadian deui saméméh hukum Minggu anu geuwat datang, anu dilambangkeun ku 22 Oktober 1844. Hanjakalna, jalma-jalma anu ngantosan nepi ka éta kajadian pikeun nyieun putusan, ku jalan bawaanana bakal geus nyieun putusan di pihak anu salah dina perkara éta. Pamilihan utusan Élia kudu miheulaan konfrontasina jeung Ahab, Izébel, jeung nabi-nabi palsu. Sanggeus pangesahan éta dilaksanakeun ku seuneu anu ngaduruk habis kurban pangbakti Élia, Élia maéhan nabi-nabi palsu éta.

Nabi palsu téh nyaéta karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, sarta éta mungkas pamaréntahanana salaku karajaan kagenep dina hukum Minggu anu geura datang, nya éta tempat Élia maéhan nabi-nabi palsu. Sanggeus éta, curahan hujan anu pinuh mimiti lumangsung. Dina sajarah Millerite, utusan jeung pesenna diidentifikasi dina patalina jeung jalma-jalma anu dina kontéks éta mimiti ngalaksanakeun peranna salaku Protestanisme murtad (anu mangrupikeun nabi palsu dina kasaksian Élia), sarta salah sahiji tina tilu kakawasaan anu mingpin dunya ka Armageddon. Allah netepkeun yén sanggeus 22 Oktober 1844, gerakan nubuat anu sajati anu kakara diidentifikasi éta bakal ngaréngsékeun padamelan-Na di bumi, tapi éta gerakan robah jadi Laodikia sarta teu lila sanggeusna eureun jadi hiji “gerakan”, sabab éta jadi Garéja anu diaku sacara hukum.

Kalayan unsur-unsur ngeunaan Elia nu kahiji ieu aya dina pikiran urang, ayeuna urang baris ngulik ciri-ciri nubuat ngeunaan Elia nu kadua pikeun tujuan ngaidéntifikasi sarta netepkeun saha Elia nu katilu dina poé-poé panungtungan. Yesus ngaidéntifikasi Yohanes Pembaptis minangka anjeunna anu ngalaksanakeun nubuat panungtungan dina Perjanjian Heubeul.

Tingal, Kami baris ngutus ka maraneh Elia nabi saméméh datangna poé PANGERAN anu agung tur matak pikasieuneun; jeung anjeunna bakal malikkeun haté para bapa ka anak-anakna, sarta haté anak-anak ka para bapana, supaya ulah Kami datang terus neunggeul bumi ku kutuk. Maleakhi 4:5, 6.

Sanajan Yesus nyatakeun yén Yohanes téh Élia anu kudu sumping, Yohanes henteu nyumponan sapinuhna sakabéh unsur tina nubuat ngeunaan Élia anu bakal sumping, sabab Élia anu katilu jeung anu pamungkas sumping saméméh poé PANGERAN anu agung jeung matak pikasieuneun, nyaéta mangsa Tujuh Bala anu Pamungkas, anu ditutup ku Kadatangan Kristus anu Kadua. Sanajan kitu, Yohanes téh Élia anu kadua, jeung kasaksianana anu di hijikeun jeung Élia anu kahiji nangtukeun sarta netepkeun Élia anu katilu jeung anu pamungkas.

Saperti Élia nyanghareupan hiji gambaran tilu rupa tina naga, sato galak, jeung nabi palsu Babilon modéren, kitu deui Yohanes nyanghareupan hiji kakawasaan Romawi (Herodes), hiji awéwé najis (Herodias), jeung putrina (Salome). Gunung Karmel ngalambangkeun 22 Oktober 1844, anu saterusna ngawakilan hukum Minggu di Amérika Sarikat. Dina mangsa krisis hukum Minggu, persatuan tilu rupa éta diwujudkeun.

“Ku putusan anu maksakeun pangadegna kapapaan, anu ngalanggar hukum Allah, bangsa urang bakal pegat sapinuhna ti kabanaran. Lamun Protestantisme ngalegaan leungeunna

nyabrang jurang pikeun nyekel leungeun kakawasaan Romawi, lamun manéhna ngahontal ngaliwatan wowogan pikeun silihgandeng jeung Spiritualisme, lamun, dina pangaruh ieu pakumpulan tilu rupa, nagara urang mungkir kana unggal asas dina Konstitusina salaku pamaréntahan Protestan jeung républikan, sarta nyadiakeun jalan pikeun sumebarna kapalsuan jeung pangwawaran paus, mangka urang tiasa nyaho yén waktuna geus sumping pikeun padamelan Iblis anu matak heran, sarta yén ahir geus caket.” Testimonies, jilid 5, 451.

Dina carita ngeunaan Herodes, urang manggihan yén minangka wawakil Roma kapid, anjeunna mangrupa wawakil “sapuluh raja” ti Roma kapid, ku kituna ngalambangkeun sapuluh raja dina Wahyu tujuh belas anu masrahkeun karajaan maranéhna ka palacuran éta salila sajam. Herodes ditipologikeun ku Ahab. Duanana aya dina perkawinan anu haram. Ahab, anu asalna ti Israél, dilarang nikah jeung awéwé anu lain urang Israél, sedengkeun Herodes geus nyokot pamajikan lanceukna pikeun dijadikeun pamajikanana. Panglacuran palacuran Tirus jeung Babul babarengan jeung raja-raja bumi dilambangkeun ku hubungan haram Ahab jeung Herodes jeung Izébel sarta Herodias.

Pasamoan di Gunung Karmel jeung Ahab dipagambarkeun minangka hiji pésta ulang taun pikeun Herodes. Dina hukum Minggu, Amérika Sarikat eureun jadi karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci, sarta sapuluh raja jadi karajaan katujuh. Dina ulang taun maranéhna minangka karajaan katujuh, Herodes dina pésta mabok satuju pikeun mikeun nepi ka satengah karajaanna ka Salome, putri Herodias. Sapuluh raja satuju pikeun mikeun karajaan maranéhna ka sato galak éta, sarta maranéhna ngalakukeun kitu sabab geus katarajang ku tipu daya nabi palsu éta (Amérika Sarikat) sarta sacara rohani “mabok”.

Di Gunung Karmel, nabi-nabi palsu menari sapoé jeput dina hiji usaha pikeun nipu, jeung dina pésta ulang taun Hérodes, Salomé, putri Hérodias, ngalakukeun hiji tarian pikeun nipu raja anu keur mabok. Ku kituna, putri Hérodias meunangkeun kawenangan Ahab pikeun maéhan Yohanes Pembaptis. Dina hukum Minggu di Amérika Sarikat, Amérika Sarikat bakal nipu sakuliah dunya sangkan narima hiji patung sato galak anu nyakup karajaan sadunya, anu mangrupa hiji karajaan satengah kakawasaan garéja jeung satengah kakawasaan nagara. Panipuan dunya ku Amérika Sarikat, anu mangrupa nabi palsu tina pasatuan tilu rupa, geus dipralambangkeun ku tarian nabi-nabi Isebel jeung putri Isebel (Salomé), sabab Isebel téh Katolik, sarta Protestan anu murtad téh putri-putrina (sakumaha Salomé).

Panganiaya dimimitian dina hukum Minggu anu baris geura datang, anu ngalibetkeun pati, sakumaha dilambangkeun ku sirah Élia anu kadua dipancung sarta diteundeun kana karanjang pikeun kapapaan, anu dilambangkeun ku Herodias. Dina titik éta tatu maot kapapaan téh cageur sapinuhna, manéhna henteu deui kaliwat ku poho, jeung hujan panungtungan dicurahkeun tanpa ukuran, nalika panji saratus opat puluh opat rébu diangkat. Dina titik éta Islam tina Woe anu katilu narajang, sarta pangadilan anu maju kana palacur agung anu linggih dina loba cai dimimitian. Pangadilanana didobel.

Sarta kuring ngadéngé sora anu séjén ti sawarga, saur-Na, Kaluarlah ti dirina, he umat Kami, supaya maranéh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah narima tina bala-balana. Sabab dosa-dosana geus ngahontal nepi ka sawarga, jeung Allah geus nginget

kajahatan-kajahatanana. Balas ka dirina sakumaha manehna geus ngabales ka maranéh, jeung gandakeun ka dirina dua kali lipet nurutkeun kana pagaweanana: dina cangkir anu geus dieusian ku manehna, eusian pikeun dirina dua kali lipet. Wahyu 18:4–6.

Hukuman ka dirina dilipatkeun, sabab can acan dihukum pikeun rajapati-rajapati anu ku maranéhna dipigawé salila Jaman Poék ti taun 538 nepi ka 1798. Dina segel kalima, jalma-jalma anu geus dipaéhan ku kapapaan sacara simbolis digambarkeun aya di handapeun altar bari nanya iraha Allah bakal ngahukum sundel Roma, sarta ka maranéhna diwartakeun supaya maranéhna ngaso heula di kubur-kuburna nepi ka kelompok kadua para martir anu bakal dipaéhan sakumaha maranéhna kungsi dipaéhan téh kacumponan. Nalika hukumanana datang, éta jadi dilipatkeun, sabab maranéhna bakal geus dua kali maéhan umat Allah anu satia.

Jeung nalika Anjeunna geus muka meterai anu kalima, kuring nempo di handapeun altar jiwa-jiwa jalma anu geus dipaéhan ku sabab firman Allah, jeung ku sabab kasaksian anu maranéhna pageuh dicekel: Maranéhna ngagero ku sora tarik, pokna, Sabaraha lilana deui, nun Gusti, anu suci jeung sajati, Gusti can ngahakiman jeung males getih kami ka jalma-jalma anu cicing di bumi? Jeung jubah-jubah bodas dipasihkeun ka masing-masing di antarana; sarta ka maranéhna diungkabkeun, supaya maranéhna tetep reureuh heula saheulaanan kénéh, nepi ka sasama abdi-abdi maranéhna jeung dulur-dulur maranéhna ogé, anu bakal dipaéhan saperti maranéhna, geus kacumponan. Wahyu 6:9–11.

Sadérék White nempatkeun petikan ngeunaan para syuhada tina segel kalima dina mangsa hukum Minggu, nalika domba-domba Allah anu séjén dipanggero kaluar ti Babul; ieu téh pésta ulang taun Herodes, nalika sapuluh raja sapuk pikeun masrahkeun karajaanana anu katujuh ka karajaan anu kadalapan, anu asalna tina anu tujuh.

“Waktu segel kalima dibuka, Yohanes Sang Wahyu dina tetenjo ningali di handapeun altar rombongan jalma-jalma anu dipaéhan ku sabab Firman Allah jeung kasaksian Yesus Kristus. Sanggeus ieu datang pamandangan-pandangan anu dijelaskeun dina Wahyu pasal dalapan belas, nalika maranéhnanana anu satia jeung sajati dipanggil kaluar ti Babul. [Wahyu 18:1–5, dicutat.]” Manuscript Releases, volume 20, 14.

Anu dipiwarang kaluar ti Babul jadi golongan kadua para martir anu dipaéhan ku kapausan, sakumaha Herodias ngalakukeun ka Élia anu kadua. Sister White ogé nempatkeun segel kalima dina bubukana segel panungtungan.

“Jeung nalika Anjeunna muka meterai anu kalima, kuring nempo di handapeun altar jiwa-jiwa maranéhnanana anu geus dipaéhan ku sabab firman Allah, jeung ku sabab kasaksian anu dicekel ku maranéhna: sarta maranéhna ngagero ku sora anu tarik, pokna, Sabaraha lilana deui, nun Gusti, anu Suci jeung Satia, Anjeun can ngahukum jeung males getih kami ka jalma-jalma anu cicing di bumi? Jeung jubah-jubah bodas dipaparinkeun ka unggal saurang di antara maranéhna [Aranjeunna dinyatakeun murni jeung suci]; sarta ka maranéhna dipidawuh, supaya maranéhna reureuh heula sawatara waktu deui, nepi ka sasama abdi-abdi maranéhna ogé jeung dulur-dulur maranéhna, anu bakal dipaéhan sakumaha maranéhna, geus kacumponan’ [Wahyu 6:9–11]. Di dieu dipintonkeun ka Yohanes adegan-adegan anu lain kanyataan dina mangsa harita, tapi hal-hal anu bakal kajadian dina hiji kurun waktu di mangsa nu bakal datang.

“Wahyu 8:1–4 dipetik.” Manuscript Releases, jilid 20, 197.

Doa-doa jalma-jalma anu dipaéhan ku kapapaan dina mangsa Jaman Poék “diéling” dina waktu dibukana “segel katujuh,” anu nandakeun yén “segel katujuh” dibuka dina waktu hukum poé Minggu anu baris geura datang, sabab di dinya Allah ngéling kana kajahatan-kajahatanana.

Tuluy kuring ngadangu sora séjén ti sawarga, nyebut, Kaluarlah ti dirina, eh umat Kami, supaya maranéh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah narima bala-balana. Sabab dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, jeung Allah geus nginget kajahatan-kajahatanana. Balas ka dirina sakumaha manéhna geus ngabales ka maranéh, jeung gandaankeun ka dirina dua kali lipet nurutkeun kana pagawéanana: dina cangkir anu geus dieusian ku dirina, eusian pikeun dirina dua kali lipet. Wahyu 18:4–6.

Élia nu kahiji nyaksian kana pasanggiri anu lumangsung antara saratus opat puluh opat rébu jeung pasatuan tilu rupa anu ngantarkeun dunya ka Armageddon dina poé-poé panungtungan. Élia nu kadua (Yohanes Pambaptis), ngulang sarta ngalegaan kasaksian Élia nu kahiji, sarta babarengan (garis demi garis), maranéhna ngidentifikasi jeung netepkeun ciri-ciri profétis Élia nu katilu jeung nu panungtungan. Élia nu katilu dilambangkeun ku hiji Élia mimiti (Miller), jeung hiji Élia panutup, sabab gerakan malaikat nu kahiji diulang deui dina gerakan malaikat nu katilu.

“Gusti parantos maparin pesen-pesen Wahyu 14 tempatna dina runtuyan nubuat, sarta padamelanana teu meunang eureun nepi ka panutupan sajarah bumi ieu. Pesen malaikat kahiji jeung kadua masih kénéh mangrupa bebeneran pikeun jaman ieu, sarta kudu lumangsung sajarah jeung ieu anu nuturkeunana.” The 1888 Materials, 803, 804.

Élia nu katilu ngabogaan ciri Alpha jeung Omega, sabab éta ngalambangkeun Élia nu jadi awal jeung ahir. Boh Élia nu kahiji boh nu pamungkas ngawakilan hiji gerakan, nyaéta gerakan malaikat kahiji atawa malaikat katilu dina Wahyu opat welas.

“Karya Yohanes Pambaptis, jeung karya jalma-jalma anu dina poé-poé panungtungan maju dina sumanget jeung kakawasaan Elia pikeun ngahudangkeun umat tina rasa teu padulina, dina loba hal sarua. Karyana téh mangrupa hiji pralambang tina karya anu kudu dipigawé dina jaman ieu. Kristus bakal sumping pikeun kadua kalina pikeun ngahakiman dunya kalayan kaadilan. Utusan-utusan Allah anu mawa pesen panungtungan panggeuing anu kudu dipasihkeun ka dunya, kudu nyiapkeun jalan pikeun kadatangan Kristus anu kadua, sakumaha Yohanes nyiapkeun jalan pikeun kadatangan-Na anu kahiji. Dina ieu karya persiapan, ‘unggal lebak bakal diangkat luhur, jeung unggal gunung bakal direndahkeun; anu bengkok bakal dijadikeun lempeng, jeung tempat-tempat anu garinjul jadi rata’ sabab sajarah bakal kaulang deui, sarta sakali deui ‘kamulyaan PANGERAN bakal dinyatakeun, jeung sakumna umat manusa bakal ningalina babarengan; sabab sungut PANGERAN anu parantos ngandika.’” Southern Watchman, 21 Maret 1905.

Panerapan rangkep tilu ngeunaan Élias ngagambarkeun patembungan antara Élias jeung gerakan anu pakait jeung Élias, sarta jeung persatuan tilu rupa Babul Modéren. Ieu raket patalina jeung panerapan rangkep tilu ngeunaan utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian, nanging garis éta ngagambarkeun dinamika internal tina gerakan jeung utusan. Dina duanana panerapan

rangkep tilu éta, pangerapan katilu jeung panungtung tina utusan jeung gerakan digambarkeun ku Alfa jeung Omega, minangka ngagambarkeun pangerapan awal jeung pangerapan ahir.

Élia anu katilu jeung pamungkas ngawakilan gerakan malaikat katilu, nyaéta gerakan saratus opat puluh opat rébu, anu baris diangkat jadi panji pikeun nyaur jalma réa anu agung kaluar ti Babul nalika datang jam lini gedé dina Wahyu sabelas. Saméméh jam éta, utusan jeung gerakan éta bakal diidentifikasi ku cara dibédakeun jeung gerakan palsu anu nampilkeun amanat hujan panungtungan palsu ngeunaan karapihan jeung kasalametan.

Bédana antara pesen jeung jurubicara anu sajati jeung anu palsu kudu dipikawanoh ku tergenepna éta pesen. Tulisan-tulisan ieu dimimitian dina ahir Juli 2023, sarta jauh saméméh pembantaian tanggal 7 Oktober, tulisan-tulisan éta geus netelakeun yén pesen hujan panungtungan anu sajati ngaidéntifikasi Islam tina Cilaka katilu, sarta yén éta pesen dimimitian dina 11 Séptémber 2001. Tulisan-tulisan éta netelakeun yén ngamurkakeunana bangsa-bangsa anu dimimitian dina waktu éta nurutkeun ilham téh ibarat awéwé anu keur ngalahirkeun, ku kituna ngamurkakeun éta jeung kasusah-kasusah anu didatangkankeun ka planét bumi bakal terus ngaronjat nepi ka panutupan mangsa kasempetan.

Urang bakal neraskeun ieu pangajaran dina artikel urang nu salajengna.

“Mugia umat Allah miboga rasa kana karuksakan rébuan kota anu geus nyampeur, anu ayeuna ampir diserahkeun ka panyembahan brahala! Tapi loba di antara maranéhna anu kuduna ngawawarkeun bebeneran malah nuduh jeung ngahukum dulur-dulurna. Lamun kakawasaan Allah anu ngarobah manah datang nimpah pikiran, bakal aya parobahan anu écés. Jalma-jalma moal boga kahayang pikeun nyalahkeun jeung ngaruntuhkeun. Maranéhna moal nangtung dina posisi anu ngahalangan cahaya supaya henteu nyorot ka dunya. Kritik maranéhna, tuduhan maranéhna, bakal eureun. Kakuatan-kakuatan musuh keur ngumpul pikeun perang. Pajoangan anu beurat aya di hareupeun urang. Rapetkeun barisan, dulur-dulur lalaki jeung awéwé kuring, rapetkeun barisan. Pageuhkeun diri jeung Kristus. ‘Ulah maranéh nyebut, Hiji pakumpulan rahasia,... jeung ulah sieun ku anu dipikasieun ku maranéhna, sarta ulah ngaraos gimir. Sucikeun Gusti semesta alam nyalira; mugi Mantenna jadi anu dipikasieun ku maranéh, jeung mugi Mantenna jadi anu ngajadikeun maranéh gentar. Jeung Mantenna bakal jadi tempat suci; tapi jadi batu nu ngajadikeun titajong jeung cadas nu matak nyinggung ka dua karajaan Israil, jadi jerat jeung jaring ka pangeusi Yerusalem. Jeung loba di antara maranéhna bakal titajong, sarta murag, sarta remuk, sarta kajiret, sarta katangkep.’

“Dunya téh hiji téater. Para palakuna, nyaéta pangeusina, keur nyiapkeun diri pikeun maénkeun bagianna dina drama agung panungtungan. Allah geus teu katenjo deui. Di antara golongan ageung umat manusa euweuh kasatunggalan, iwal lamun jalma-jalma ngahiji pikeun ngalaksanakeun maksud-maksud maranéhna anu mentingkeun diri sorangan. Allah keur nenjo. Maksud-maksud-Na ngeunaan subjék-subjék-Na anu barontak bakal kalaksanakeun. Dunya henteu dipasrahkeun kana panangan manusa, sanajan Allah ngantep unsur-unsur kabingungan jeung kakacauan maréntah pikeun sawatara mangsa. Hiji kakawasaan ti handap keur digawe pikeun mawa kajadian-kajadian panungtungan anu agung dina drama éta,—Sétan datang salaku Kristus, sarta ngalakonan sagala rupa panipuan kajahatan di antara jalma-jalma anu keur

ngabeungkeut dirina babarengan dina pakumpulan-pakumpulan rusiah. Jalma-jalma anu nyerah ka napsu pikeun ngahiji dina pakumpulan keur ngalaksanakeun rencana-rencana musuh. Sabab bakal dituturkeun ku akibat.”

“Palanggaran geus ampir ngahontal watesna. Kabingungan ngeusian dunya, jeung hiji kasieunan anu gedé baris geura datang ka umat manusa. Ahir téh geus kacida deukeutna. Urang anu nyaho kana bebeneran kuduna keur nyiapkeun diri pikeun naon anu baris geura nimpah ka dunya minangka hiji kajadian anu ngageunjeungkeun pisan.” Review and Herald, September 10, 1903.